

ГЕОРГИ КОНОВСКИ СТАБИЛНОСТ

chitanka.info

Малкият човек сипа зрънца, смени водата, обра някои излишни неща от пода, после каза:

— Сони, попей, а?

Синигерчето го гледаше равнодушно и с известна предпазливост. Никой никога през дългия месец, откакто беше тук, не застраши живота му, но знаеш ли... И сега така — издава някакви звуци малкият човек, обаче какви... И защо...

За всеки случай вдигна глава и изцърка няколко пъти. Нещо като въпрос „Кой си ти? Какво искаш?“. Разбира се, малкият човек не го разбра, но явно остана възхитен и пак избоботи нещо. Синигерчето наклони глава въпросително, после подскокна към хранилката...

Малкият човек притвори вратата на клетката и излезе от голямото помещение...

Синигерчето се нахрани, пийна водичка, почисти крилата и се замисли...

В клетка... Хванаха го преди месец. Под красив покрив хубава купчинка зърна. Кацна, огледа се внимателно, после клъвна... И покривът го захлупи...

Сега е в клетка...

Красива клетка — лъскава, чиста, удобна... Със здрава вратичка...

Коеето се оказа полуоткрехната. Изглежда малкият човек не я беше затворил хубаво. Та сега можеше да се излезе — само да я побутне с човка и...

И — накъде?

Към своята любима далечна горичка? Към зелените високи треви под стройните дървета, устремени нагоре, нагоре? Към чистия въздух, кристалната изворна вода, бурния живот на свобода...

Където никога не можа да си отдъхне...

Излетиш нагоре — отнейде ястреб или сокол се спусне. По земята закрачиш, за да дръпнеш някой крехък ствол на тревичка — змия се плъзне безшумно. Към водата се устремиш — а там те дебне гъвкав хищник с бляскава козина...

Наоколо се виждат красиви самки, но... Гнездо, за да свиеш — с друг синигер бой трябва да водиш. Гнездо направи — на удобно място трябва да е, враг да не го достигне. Малки отгледаш — за тях се тревожиш...

И постоянно си напрегнат — храна да зърнеш, вода да откриеш, хищник да избегнеш...

А тук... Само голямата страшна котка беше опасна. Как го гледаше, как се облизваше, как точеше нокти... А сега ѝ е така удобно. Само да блъсне вратичката и после да завърти лапа в ограденото пространство...

Синигерчето подскочи по пода на клетката. Спря до полуотворената вратичка и леко я побутна с човка. Телената преграда се завъртя, спря до мрежата и човката ловко хлъзна кукичката на мястото ѝ...

Сега вече можеше да дремне спокойно върху напречната пръчка...

Тихо... Сигурно... Стабилно и удобно...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.